

Opinió

Viure amb discapacitat

Amor del Álamo Margalef
Regidora de Col·lectius d'Atenció Especial
PSC

■ Estem immersos en una societat que té molta presa: sempre correm, volem arribar a tot arreu com abans millor, i les noves tecnologies eliminen les distàncies. Tot això és cert, però també ho és que moltes persones han de viure enmig d'aquests ritmes amb alguna discapacitat: física, psíquica, sensorial.... La pregunta que ens hem de formular és: els tenim en compte a l'hora de dissenyar les nostres ciutats, els

nostres transports públics, els habitatges? Tenen les mateixes oportunitats per desenvolupar la seva vida? I les seves famílies, tenen tots els suports que necessiten? Així ens podríem anar fent preguntes i veure que no sempre la resposta és favorable.

Des de l'Ajuntament, l'administració més pròxima a la ciutadania, hem de donar resposta, sigui o no la competència nostra, perquè totes i tots

els santboians gaudeixin d'una vida plena i tinguin a l'abast tots els mecanismes perquè sigui així. Però perquè les persones amb discapacitat ho aconseguixin necessitem la complicitat de la ciutadania i que cadascuna de les administracions compleixi amb les seves obligacions.

Quan hem de dur a terme campanyes de sensibilització perquè les voreres i els passos de vianants no siguin ocupats

per vehicles i altres obstacles és que alguna cosa falla a la nostra societat. Les presses, la urgència del moment no ens han de fer perdre de vista que hi ha persones que necessiten espais lliures per poder-se moure i facilitar-los-ho està en mans de cadascú de nosaltres.

Amb l'esforç i voluntat de tothom, la vida es pot desenvolupar amb normalitat, sigui quin sigui la nostra realitat. Totes i tots tenim molt per aportar.

Santboi@ns

Luis Pérez Gutiérrez
Portaveu del Grup municipal
IC-V

■ L'últim Ple va ser molt especial: alguns ciutadans van prendre la paraula per denunciar l'obsessiva campanya de desprestigi del govern municipal. L'anomenat Equip Ex (exsocialistes, excomunists i excàrrecs de confiança) va iniciar, ja fa temps, una creuada contra el pacte de les esquerres a Sant Boi: se saben fora de joc i pretenen, inútilment, tot s'ha de dir, embrutar la política local seguint la vella màxima de "cuanto peor, mejor". I no escatimen mitjans; són poderosos. I perillousos. I, fins ara, se sentien impunes. Ara ja no. Ara saben que la ciutadania no accepta el "todo vale".

Som conscients que continuaran perquè

quan no es tenen propostes s'utilitza la força. Però no ens preocupa. Ara ja no. L'equip de govern no només disposa de la major base electoral coneguda a Sant Boi, sinó que també compta amb el suport ciutadà en el dia a dia. Un suport crític amb els errors, exigent en les seves reivindicacions, però garantia, al cap i a la fi, per no deixar-nos desanimar pels que voldrien recuperar, com fos, la parcel·la de poder que els ciutadans i ciutadanes de Sant Boi els han negat democràticament.

Passem, doncs, aquesta nefasta pàgina i continuem amb la feina, materialitzant el Pla d'Actuació Municipal i executant els

pressupostos per a aquest any, millorant l'organització municipal i ampliant la participació ciutadana. Serà, sens dubte, el millor antídoto.

I parlant de participació, voldria fer esment a un naixement relativament recent, encara minoritari i ple de contradiccions, però, en la meua opinió, amb unes grans possibilitats de convertir-se en un formidable mecanisme de debat ciutadà. Em refereixo a la pàgina web Santboi@ns, a l'adreça www.terra.es/personal6/santboia. Entre les moltes opcions que ofereix s'ha de destacar el fòrum, un espai de reflexions, crítiques i denúncies que necessitaria

una empena decidida per enriquir les aportacions i afavorir l'intercanvi d'idees. Per això em permeto aconsellar una visita freqüent als responsables municipals, tant polítics com a tècnics, i que l'aprofitin per respondre els dubtes i les queixes. I fonamentalment, recomano aquesta pàgina a totes les persones que, disposant d'accés a Internet, vulguin dir-hi la seva. Les noves tecnologies, ja no tan noves, obren vies de participació que, amb respecte a les altres opinions, sense insults i amb debat d'idees hauríem d'explorar tots junts. Santboi@ns és una eina molt útil per avançar eixamplant els camins de la democràcia. Ajudem-la a créixer.

Composición poética flamenca dedicada a nuestro amigo y compañero Miguel que, desde un principio, ha formado equipo con nosotros y ha creído en el proyecto del Partido Popular en nuestra ciudad.

En Memoria de Miguel Baños Lorenzo

No canto pa que m'escuchen
ni pa sentirme la voz,
canto pa que no se junte
la pena con el doló.

Carta a uns clandestins

Xavier Pérez Llorca
Portaveu del Grup municipal
CiU

■ Tanta por us faig?. Tanta que no us atreviu a insultar-me donant la cara? Sou clandestins, per deformació. No compreneu encara la grandesa de la democràcia: és tot el contrari de la vostra actuació. Democràcia és llibertat d'opinió, responsabilitat en l'expressió. Qui en democràcia té por d'identificar-se per opinar és que sap que la seva expressió és delictiva; que no vol arriscar-se que ningú li pugui demanar responsabilitats per dir allò que no és cert. Clandestinament, vau embrutar parets i marquesines amb l'objectiu

d'embrutar el meu nom. No teniu cap altre mitjà? Sou tan injustos com talosos. Calia que vinguéssiu a casa meua, de nit, per corrompre-la també?

Si tinguéssiu una mínima formació democràtica, sabríeu que quan es governa i alhora s'actua clandestinament, la persona s'embraceix i la societat s'atmoreix, s'esporgueix. Són comportaments que va analitzar molt bé Bertolt Brecht, i dels que la història en guarda trista memòria. Tots els totalitarismes han mamat d'aquella escola: en la que el poder necessita nits

clandestines.

Jo no vull la clandestinitat. Vaig jugar molt fort per arribar a la llum, a la democràcia, a l'expressió lliure. No em fareu callar. Segueixo, i seguiré, jugant fort per les meves opinions, per Sant Boi i per Catalunya. Quan opino, ho faig amb totes les conseqüències, sense amagar-me; donant a tots l'oportunitat de respondre a les meves propostes. I, si algú se sent injuriat, cosa que sempre lamentaré, tindrà l'oportunitat de rebatre'm o, fins i tot, denunciar-me. Però amb llum. A plena llum del dia,

sense misèries, sense clandestinitat.

Sincerament: no us fa vergonya? En sou més, molts més. Teniu millors mitjans i poder de decisió. Tanta por us fa l'opinió d'una persona? Tan incapaces us senti de rebatre les meves propostes?.

Prego a Déu que em doni forces per seguir sent creatiu i optimista. Tinc confiança que, fins i tot vosaltres, podeu millorar. Un dia sortireu de la clandestinitat i trobareu la llum.